

Tószeg (Egy próbacsendőr emlékére)

Szólni szeretnék, nem tudok.
Sirni szeretnék, nem fogok.
Szorongató az indulat,
Az emlék súlya fojtogat.
Újra itt állok ezen a parton...
Száraz csatorna, vén füzek,
Emlék bennem küzdenek.
Hallom parancsom: Össztüzet!
Az eperfánál géppuska állás,
Látod Joska? Látom. Tüzelj!
Húsz puska együtt dördül el.
De válasz is jön! Füttyül süvitve
Mint halált hordó ólom vércse.
Szétrobban... s Jóska piros vére
Itt Toszeg alatt az árokparton
Szertefröccsen az ősi hanton...
Már béke van. Rothadt avar
Alatt ki nyugszik? Kit takar?
S Te Jóska meg se kérdezed
Mi jót hozott ez örület?
Miért volt mind az áldozat?
Áldást hozott vagy átkokat?
Te már itt nyugszol porrá válva
Magyar röggént választ se várva.
Hiszen paraszti végzeted,
Hogy beolvadj az anyaföldbe.
Nem kérdezve és nem is pörölve
A Haza lettél mindörökre.

*v. Domokos Sándor
csendőr főhadnagy*